

KHÔN NGOAN

*"Đem so sánh sự giàu sang với sự khôn ngoan, tôi kể sự giàu sang như không."

-Bài trích sách Khôn Ngoan. (Kn.7: 7-11)

Tôi đã ước ao được ban sự hiểu biết, tôi cầu khẩn được thần trí khôn ngoan đến cùng tôi. Tôi lấy sự khôn ngoan làm hơn vương quốc và ngai vàng: Đem so sánh sự giàu sang với sự khôn ngoan, tôi kể sự giàu sang như không. Tôi cũng không so sánh nó với kim cương, vì mọi thứ vàng đem so sánh với nó thì kể như hạt cát nhỏ bé, và bạc đem để trước nó thì kể như đất bùn. Tôi yêu quý sự khôn ngoan hơn sức khoẻ và sắc đẹp, tôi lấy nó làm hơn được sự sáng, vì sự sáng của nó không hề tắt. Tất cả mọi sự tốt lành đều đến cùng tôi làm một với nó, và nhờ tay của nó, tôi được đoan chính không kể xiết.

-Phaolô dạy tín hữu Côrinhtô như sau: "Chớ ai tự dối mình: nếu có ai trong vòng anh em tưởng mình khôn ngoan theo cách đời này, hãy trở nên dại dột, để được nên khôn ngoan; vì sự khôn ngoan đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự dại dột. Như có chép rằng: Ấy là Chúa bắt những kẻ khôn ngoan trong mưu kế họ. Lại rằng: Chúa thông biết ý tưởng của người khôn ngoan; Ngài biết ý tưởng họ đều là vô ích." (1 Cr.3:18-20).

*-"Chỉ một mình Đức Chúa Trời biết khôn ngoan ở đâu,
Vì Ngài nhìn thấu suốt các tầng trời và địa cầu,
Chúa định hướng cho các luồng gió,
Và đặt biên giới cho các đại dương,
Chúa ấn định luật lệ cho mưa sa xuống
Và vạch đường cho chớp nhoáng.
Chúa biết đâu là sự khôn ngoan,
Chúa phán bảo toàn thể nhân loại:*

**'Kính sợ Đức Chúa Trời là khôn ngoan thật,
Lìa bỏ gian ác mới là sáng suốt.'** (Gióp.28:23-28)

+Ta dại ta, tìm nơi vắng vẻ, (*)
Người khôn, người đến chốn lao xao.
Khôn nghề cờ bạc, là khôn dại, (*)
Dại chốn văn chương, ấy dại khôn.
Khôn ba năm, dại một giờ,
Người đời tìm cách để lừa lọc nhau.
Cha ông ghi lại mai sau,
Con cháu suy gẫm làm câu răn đời.

Bể dâu hoạt cảnh đời người,
Trăm điều nhìn thấy khi cười lúc chê.
Tiền tài danh vọng mãi mê,
Tìm đủ phương thế không hề bần khoăn,
Thủ đoạn dù có tối tăm,
Phỉnh nịnh, lừa gạt cốt nhằm tiến thân.
Làm hại người khác bao lần,
Không hề cảm thấy lương tâm đầy vò.
Sang sông đâu lụy con đò,
Ăn trái đâu nhớ người lo vun trồng.
Chỉ cần đạt được ước mong,
Tự phụ mình biết Khôn Ngoan hơn người.

+ Đó là Khôn ngoan trên đời,
Nước Trời, trần thế lại thời khác xa.
Từ nguyên tổ A-đam, E-và,
Nghe lời cám dỗ Sa-tan phỉnh phờ,
Bất tuân lời Chúa dặn dò,
Khôn ngoan chẳng thấy dại khờ lụy thân.
Ghi trong Kinh Thánh nhiều lần,
Chúa đã phán bảo phải tuân theo Ngài.
Danh vọng, chức tước, tiền tài,
Buông hai tay xuống cũng hoài tiếc công.
Giờ đây lòng hãy nhủ lòng,
Sống sao khi chết được mong an bình.

Cuộc đời đổi mới hồi sinh,
Khôn ngoan do tự chính mình tìm ra.
Lời kinh con nguyện thiết tha,
Xin Chúa dìu dắt tìm ra đường về,
Biển trần nổi sóng tứ bề,
Thuyền con trôi dạt đắm mê tâm thần.

+ Lạy Chúa! Ngài chính là đàng,
Dẫn con về bến vinh quang Nước Trời,
Dù con đã sống một đời,
Đưa con phung phá một thời đi hoang,
Giấc mơ sự tỉnh kinh hoàng,
Tìm ra lẽ sống Khôn Ngoan Chúa truyền.
Giờ đây con thấy bình yên,
Biển trần im sóng con thuyền bình an.
Cửa trời là bến Thiên đàng,
Sống gần bên Chúa con hằng đợi trông !

+Lạy Chúa! Xin cho con luôn tâm niệm lời này :
**“Tâm hồn gian ác, Đức Khôn Ngoan chẳng ngự vào,
Xác thịt đắm chìm trong tội lỗi, Đức Khôn Ngoan không cư ngụ.”**
(Kn.1 : 4)

(*Ghi chú đầu bài thơ: Trích trong bài ‘Cảnh nhàn’ của Nguyễn Bình Khiêm và bài ‘Đại khôn’ của Trần Tế Xương.

*Vua Salômôn khôn ngoan

SALÔMÔN còn là thiếu niên khi lên làm vua. Ông yêu mến Thiên Chúa, và ông làm theo lời khuyên tốt của cha là Đavít. Chúa hài lòng về Salômôn, và vì vậy một đêm nọ Ngài phán cùng ông trong giấc mơ: 'Hỡi Salômôn, người thích ta cho người điều gì?'

Salômôn trả lời: 'Thưa Đức Chúa Trời của con, con còn trẻ quá và con không biết cách cai trị. Vậy xin Ngài ban cho con sự Khôn Ngoan để cai trị dân Ngài đúng cách'.

Thiên Chúa hài lòng về điều mà Salômôn xin. Vậy Ngài phán: 'Bởi vì người xin sự Khôn Ngoan chứ không xin được sống lâu hoặc có nhiều của cải, ta sẽ ban cho người nhiều sự **Khôn Ngoan** hơn bất cứ người nào đã sống từ trước tới nay. Nhưng ta cũng cho người điều mà người không cầu xin, cả sự giàu sang lẫn sự vinh hiển nữa'..

Ít lâu sau hai người đàn bà tới tìm Salômôn nhờ giải quyết một chuyện khó xử. Một người trong họ giải thích: 'Bà này với tôi sống chung một nhà. Tôi sinh được một con trai, và hai ngày sau bà này cũng sinh được một con trai. Rồi một đêm nọ con bà chết. Nhưng khi tôi đang ngủ bà bỗng đưa con chết bỏ xuống bên cạnh tôi và bỗng con tôi đi. Khi tôi thức dậy và nhìn đứa con chết thì thấy nó không phải là con tôi'.

Nghe tới đây người đàn bà kia nói: 'Không phải vậy! Đứa con sống là con tôi, và đứa chết là con bà ấy!' Người đàn bà thứ nhất đáp: 'Không phải vậy! Đứa con chết là con bà, đứa sống là con tôi!' Hai người đàn bà cứ cãi nhau như vậy. Salômôn sẽ làm gì đây?

Ông bảo đem lại một thanh gươm, và khi người ta đem gươm lại thì ông nói: 'Hãy xẻ đứa bé sống này ra làm hai, và giao cho mỗi bà một nửa!'

Người mẹ thật la lên: 'Khoan, khoan! Xin đừng giết đứa nhỏ. Hãy giao nó cho bà kia!' Nhưng người đàn bà kia nói: 'Đừng giao nó cho bà này hay tôi gì cả; cứ việc xẻ nó ra làm hai đi'.

Cuối cùng Salômôn nói: 'Chớ giết đứa bé! Hãy giao nó cho bà thứ nhất. Bà ấy mới là mẹ thật của nó'. Salômôn biết được điều này vì người mẹ thật yêu đứa bé đến nỗi sẵn sàng nhường nó lại cho người đàn bà kia miễn là nó khỏi bị giết. Khi dân sự nghe cách vua phân giải vụ khó xử này, họ vui mừng có được một vị vua khôn ngoan như thế.

Dưới thời Vua Salômôn, Đức Chúa Trời ban phước dân sự bằng cách khiến cho đất đai sản xuất đầy dẫy lúa mì, lúa mạch, nho và trái vả cùng những thứ đồ ăn khác. Dân sự mặc quần áo tốt và sống trong nhà đẹp đẽ. Mỗi người đều có dư dật mọi thứ tốt.

* Nữ Hoàng Sêba Thăm Salômôn

Khi nữ hoàng của Sêba nghe danh tiếng về sự **Khôn ngoan** của Salômôn, là nhờ danh CHÚA, thì bà đến để thử tài vua, bằng những câu hỏi hóc búa. Nữ hoàng đến Giêrusalem với một đoàn tùy tùng rất đông, có những lạc đà chở các hương liệu, rất nhiều vàng, và các loại đá quý. Khi đến gặp Salômôn, bà nói cho vua nghe những gì bà đã suy nghĩ trong lòng. Salômôn giải đáp tất cả các câu hỏi của bà. Chẳng có điều gì là bí ẩn mà vua không giải nghĩa cho bà được. Khi nữ hoàng Sêba đã chứng kiến tất cả sự khôn ngoan của vua và cung điện nguy nga, thức ăn trên bàn vua, dinh thự của quần thần, cơ cấu tổ chức các quần thần và y phục của họ, các quan dâng thức uống cho vua, và các tế lễ vua dâng trong đền thờ CHÚA, thì bà hết hồn.

Bà nói với vua: "Những gì tôi nghe nói trong xứ của tôi về các công việc và sự khôn ngoan của vua đều là thật, nhưng tôi không tin những điều ấy cho đến khi tôi đến đây và thấy tận mắt. Những điều tôi nghe chỉ là một nửa. Sự khôn ngoan và giàu sang của vua thật vượt quá những gì tôi đã nghe. Phước hạnh thay cho các vợ vua! Phước hạnh thay cho bầy tôi của vua, là những người thuộc về vua thường xuyên hầu hạ trước mặt vua và được nghe sự khôn ngoan của vua! Chúc tụng CHÚA là Đức Chúa Trời, là Đấng đã hài lòng nơi vua và đặt vua trên ngôi của Israen! Vì CHÚA yêu thương Israen mãi mãi, nên Ngài đã lập vua làm vua, để thi hành công lý và lẽ công chính."

Rồi bà tặng vua một trăm hai mươi ta-lâng vàng, rất nhiều hương liệu và đá quý. Chưa bao giờ có ai đem hương liệu đến nhiều như số hương liệu của nữ hoàng Sêba đã tặng cho vua Salômôn.

Ngoài ra, đoàn tàu của Hiram, đem vàng, cũng chở theo rất nhiều gỗ đàn hương và đá quý từ Ôphia về nữa. Vua lấy các gỗ đàn hương đó làm cột trong đền của CHÚA, trong cung điện hoàng gia, làm đàn lia và đàn hạc cho các ca sĩ. Ngày nay, thứ gỗ đàn hương đó không ai đem đến và cũng không còn thấy nữa.

Trong khi đó, vua Salômôn cũng tặng cho nữ vương Sêba bất cứ điều gì bà thích, ngoài những gì vua đã tặng cho nữ vương Sêba theo sự giàu sang vương giả của mình. Đoàn bà và đoàn tùy tùng của bà lên đường trở về nước.

ĐINH VĂN TIẾN HÙNG